

Cherkits huis in detail

TEMPS MORT

MATHIEU CHERKIT

Waar Albada Jelgersma Gallery

Lijnbaansgracht 318

Te zien t/m 20/1

EDO DIJKSTERHUIS

Vrijdag 22 december 2017

De schilderijen in Temps mort zijn zo vers dat je ze al ruikt als je de galerie binnenstapt. Toch is het niet de geur die de eerste Nederlandse solotentoonstelling van Mathieu Cherkit zo fris maakt. En ook niet zijn innovatiedrift. De Fransman haalt zelf Hockney en Matisse aan als voorbeelden, maar het is vooral de Leipziger Schule die doorklinkt in zijn kleurrijke palet - niet zo vreemd gezien het halfjaar dat Cherkit heeft gestudeerd in de Oost-Duitse plaats.

Nee, Cherkits kracht ligt in zijn eigenzinnige onderwerpkeuze. Hij schildert maar één ding: het voormalige woonhuis van zijn grootouders, waar hij tegenwoordig woont met vrouw en kind. Hij kent alle hoeken en gaten. Hij hoeft niets te fotograferen, maar legt gewoon vast wat hij ziet of voor de geest haalt, van trapgat tot slordig volgepropt opberghok.

Zoals dat gaat met plaatsen die je al lange tijd kent, klonteren er associaties en emoties aan. Herinneringslagen. Cherkit verbeeldt dat door middel van perspectivische verschuivingen die het huis het aanzicht geven van een lachspiegelkasteel. Ook de lichtinval is onnavolgbaar en hier en daar flakkeren onverklaarbare lichtvlakken.

De schilder zoomt in op soms onooglijke details: een stopcontact, een flesje op de grond. De kleine huiselijke verhalen die ze vertellen worden versterkt door de schilderijen die Cherkit in zijn schilderijen plaatst. Een miniatuurtje van een oosters bouwwerk dat tegen een tegelmuur leunt bijvoorbeeld, dat wordt geflankeerd door een muis die loert naar een val. Soms wordt zo'n schilderij uit het doek gelicht en gepromoveerd tot werk op zich. Het huis van Mathieu Cherkit is als het konijnenhol van Alice in Wonderland.



Sushi Spirit, Mathieu Cherkit